

sættes af Sparere og Indskydere. Naturligvis kan den laane, f. Eks. i Udlandet, men overvejende maa man dog sige, at kun det, der indskydes i Banken, kan tjene som dens Virkemiddel. Og jeg kan da ikke nægte, at det forundrer mig noget, at man kan stille Banken saaledes, samtidig med at man vil indskrænke denne Mulighed for den saa vidt gørligt. Der er fra andre Bankers og Sparekassers Side rejst en Modstand imod, at Landmandsbanken raadede over saa store Sparemidler og Indskudsmidler. Hvis man vilde følge disse Banker og Sparekasser, vilde man komme til at indskrænke i højeste Grad, hvad der nu foreligger som Bankens Virkemidler, og hvorledes skal den saa overhovedet kunne drive Forretning?

Dette falder for mig sammen med den Betragtning, at man stiller Landmandsbanken saa overmaade vanskeligt ved, hvad der nu sker, idet man paa een Gang vil have den som en likviderende Bank og som en levende Bank. Jeg anser dette for næsten umuligt. Som likviderende Bank vil man have, at den skal indskrænke sit Forretningsomraade, man vil have Balancen ned. Ja, men hvorledes skal dette kunne foregaa? Skal det ske paa den Maade, at Banken realiserer sine Beholdninger af Aktier og Obligationer, og hvad den nu har, og ganske sikkert til vigende Kurser? Saa vidt man kan se af Regnskabet, har Landmandsbanken liggende for 200 Mill. Kr. Aktier og Obligationer. Hvis disse kastedes paa Markedet paa een Gang, vilde Kurserne jo vige paa en Maade, som Forretningslivet, Samfundet overhovedet, ikke kunde være tjent med. Det kan ikke ske, og Banken kan jo heller ikke nægte at modtage Indskud af Sparere, af Forretninger, enten de korte Indskud, der undertiden kun er paa en Dag, eller de lange Indskud. Hvorledes skal Balancen saa komme ned paa den Maade? Er det virkelig saa skadeligt, at Landmandsbanken modtager saadanne Sparemidler, som ellers vilde tilflyde Sparekasser? Jeg vil antage, at det Forslag om Postsparekasser, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fremsat, vil være langt mere skadeligt for Sparekasserne, end om Landmandsbanken, der er garanteret af Staten, modtog Sparemidler. Endelig, skal Landmandsbanken da standse med sine Kunder? Skal den indskrænke Kreditten til dem? Hvordan vil det dog virke i Samfundslivet, naar man tænker paa, hvor udstrakt denne Kundekreds er, i hvor høj Grad Landmandsbanken benyt-

tes, hvilket den nuværende Balance paa de 900 Mill. Kr. beviser? Dette kan efter min Mening heller ikke ske. Man vil sige, det skal ske langsomt. Ja, hvad vil det betyde? Vil det betyde, at de sunde Forretninger i Landmandsbanken skal man forsøge at drive over til andre Banker, medens Landmandsbanken skal beholde dem, som er mindre sikre. Og hvorledes kan der overhovedet drives Forretning med Kredit i et Land, naar der ikke ydes Virksomheder, Forretninger, Foretagender en endog udstrakt Kredit, saaledes at der ogsaa for Banken kan indvindes noget ved denne Kreditgivning? Det viser sig, at den nuværende Bestyrelse, Bankraad og Direktion, har i 3 Aar i alt sat en halv Million til, og dette vidner jo om, at Banken er drevet med den yderste Forsigtighed. Oven i Købet er det mig bekendt — maaske det endogsaa er offentlig oplyst —, at de 400 000 Kr. er sat til paa et enkelt Udlaan til et Dampskibsselskab, som var meget vel anbefalet i Landmandsbankens eget Bankraad. Resten er altsaa sat til i Smaabeløb. Samtidig har Banken i de 3 Aar indtjent, hvis man kan kalde det saaledes, 12—15 Mill. Kr., vil jeg antage. Ganske sikkert saaledes, at der er lagt Renter til for de Engagementer, som ikke alle var lige sunde, og paa hvilke man nu maa afskrive. Ikke desto mindre har Landmandsbanken jo en meget stor og meget god Forretning. Skal nu denne likvidere? Man sætter her ind i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Regeringen skal bestræbe sig for at skabe nye Forhold, det vil sige at faa Statsgarantien bort og faa — ja, jeg ved ikke, om det er Meningen, at man skal faa oprettet en ny Bank paa Landmandsbankens Ruin. Hvorledes vil dette virke? Hvorledes vil det virke i Udlandet, naar man ved dette og der nu konstateres et Tab paa 150 Mill. Kr.?

Jeg siger ikke dette for at angribe i en vis Forstand det Lovforslag, der her foreligger. Jeg forstaar udmærket godt — det er jo ogsaa mit Partis Stilling —, at man ikke kan modsætte sig det; men jeg synes, Vanskelighederne er ganske overordentlige, og man vil ikke se dem. Opgaven er næsten uløselig, ogsaa for den højtærede Erhvervsminister. Man giver en Statsgaranti, der skal vare endnu i 6 Aar, og samtidig vil man have, at Banken skal opløses! Dette gør det næsten umuligt, saa vidt jeg kan se, for en Direktion at foretage sig noget, at disponere, som det kaldes i Handelsproget. Der maa paalægges